

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [\[et\]](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

estonă

Swipe to change

Legislația națională

Estonia

Această pagină prezintă informații privind sistemul juridic din Estonia și o prezentare generală a legislației din Estonia.

Pentru această versiune lingvistică nu există o traducere oficială.

Puteți accesa aici versiunea realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Vă reamintim că traducerea automată servește numai la înțelegerea contextului. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

-----română-----bulgarăspaniolăcehădanezăgermanăgreacăenglezăfrancezăcroatăitalianăletonălituanianămaghiară
maltezăolandezăpolonăportughezăslovacăslovenăfinlandezăsuedeză

Izvoare de drept

Estonia face parte din sistemul juridic continental european (în ceea ce privește materia dreptului civil). Cele mai importante izvoare de drept constau în instrumente precum Constituția, dreptul Uniunii Europene, tratatele internaționale, legi și regulamente.

Interpretările date legislației de către instanța de cel mai înalt grad de jurisdicție – Curtea Supremă – și comentariile experților servesc, de asemenea, ca puncte de referință (de exemplu, ediția comentată a Constituției). Hotărârile judecătorești nu creează drepturi și, în general, hotărârile pronunțate de instanțele superioare nu sunt obligatorii pentru instanțele inferioare. Cu toate acestea, Curtea Supremă de Justiție, care are și competențe în materie de control constituțional, poate să invalideze instrumentele juridice care nu sunt în conformitate cu Constituția sau cu instrumentele juridice care au o forță juridică superioară. În practică, instanțele nu se pot invoca astfel de instrumente invalidate de Curtea Supremă. Tot astfel, instanțele au dreptul să nu aplice actele care nu sunt conforme cu Constituția. Curtea supremă, în calitate de curte constituțională, examinează aceste situații în detaliu și are dreptul să declare astfel de instrumente neconstituționale (dar nu au competența de a le invalida).

Principiile și normele de drept general recunoscute de drept internațional fac parte în mod indisolubil din sistemul juridic din Estonia.

Tipuri de instrumente juridice — descriere

Constituția - în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Constituție, autoritatea statului este exercitată numai în temeiul Constituției și al legilor conforme cu aceasta.

Legile - în conformitate cu articolul 65 din Constituție, Parlamentul Estoniei (*Riigikogu*), care este învestit cu puterea legislativă, adoptă legi. Legile sunt adoptate în conformitate cu dispozițiile constituționale și se publică conform legii în Monitorul Oficial (*Riigi Teataja*). Doar legile publicate pot fi aplicate.

Regulamentele (normele metodologice) - în conformitate cu articolele 87 și 94 din Constituție, Guvernul Republicii și miniștrii au competența de a emite regulamente în temeiul și în scopul respectării unei legi. Pentru a soluționa o chestiune de ordin local sau în cazurile prevăzute de lege, și consiliile locale au competența de a emite regulamente. Regulamentul este, în esență, un act de reglementare. Regulamentele pot fi emise numai în cadrul sferei de autoritate limitate prevăzute în lege. Pe lângă Guvernul Republicii, dreptul de a emite regulamente a fost acordat, de asemenea, altor organisme juridice independente – persoane juridice de drept public (universități) și instituțiilor publice. În plus, în temeiul articolului 154 alineatul (1) din Constituție, consiliile locale și Banca Centrală a Estoniei (*Eesti Pank* - articolul 111) au, de asemenea, competența de a emite regulamente.

Guvernul Republicii și miniștrii sunt autorizați să emită regulamente pe baza unei legi și în scopul aplicării acesteia. Regulamentele intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Monitorul Oficial, cu excepția cazului în care regulamentul prevede o altă dată de intrare în vigoare.

Ordinele administrativ - acte administrative individuale prin care autoritățile administrative de drept public decid și gestionează aspecte juridice individuale. În conformitate cu articolul 87 alineatul (6) din Constituție, Guvernul Republicii emite ordine administrative în temeiul și în scopul aplicării unei legi. Prim-ministrul, autoritățile regionale și autoritățile locale au, de asemenea, competența de a emite ordine administrative.

Deciziile - acte administrative individuale având la bază o contestație administrativă ori o cale de atac sau acte prin intermediul cărora se impun sancțiuni. Deciziile sunt adoptate, de asemenea, de Parlament, de consiliile locale, de Comisia Națională Electorală și de instanțe.

Ordinele - în conformitate cu articolul 94 din Constituție, miniștrii emit ordine în temeiul și în scopul aplicării unei legi. Ordinul include un cod de conduită general cu caracter obligatoriu și se referă la aspecte legate de desfășurarea activității într-un minister sau la stabilirea structurii și organizarea activității instituțiilor de stat aflate în subordinea unui minister.

Acordurile internaționale și înțelegerea dreptului Uniunii Europene - în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Constituție, normele și principiile general recunoscute de drept internațional fac parte integrantă din sistemul juridic al Estoniei. Articolul 123 din Constituție prevede că Republica Estonia nu participă la acorduri internaționale care sunt în conflict cu dispozițiile Constituției. Legea de modificare a Constituției consacră principiul înțelegerii legislației Uniunii Europene. Conform articolului 2 din legea menționată, atât timp cât Estonia este membră a Uniunii Europene, Constituția Estoniei se aplică avându-se în vedere drepturile și obligațiile prevăzute în Actul de aderare. Dacă legile sau alte instrumente legislative din Estonia se află în conflict cu acordurile internaționale ratificate de Parlament, se aplică dispozițiile prevăzute în articolele internaționale.

Acordurile internaționale intră în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută în respectivul acord.

Aplicarea legilor străine este reglementată de Legea privind dreptul internațional privat.

În cazul în care, în temeiul unui act normativ, al unui acord internațional sau al unei tranzacții, trebuie să se aplice o lege străină, instanța aplică aceste prevederi indiferent dacă s-a făcut sau nu o cerere în acest sens. Legea străină se aplică în conformitate cu interpretarea și aplicarea în practică din țara în cauză. Legea străină nu se aplică în cazul în care s-ar ajunge la o soluție în contradicție clară cu principiile fundamentale ale dreptului (ordinea publică) din Estonia. În astfel de cazuri se aplică legea estoniană.

Decretele - în conformitate cu articolul 109 din constituție, în cazul în care Parlamentul nu poate fi convocat, Președintele Republicii are dreptul, în situații urgente de interes național, să emită decrete cu putere de lege. Astfel de decrete trebuie să fie contrasemnate de către Președintele Parlamentului și de către prim-ministru. În conformitate cu Constituția, Președintele poate emite:

decrete speciale în situații urgente de interes național și când este imposibilă convocarea Parlamentului;

decrete de urgență în situații urgente de interes național, când Guvernul a declarat starea de urgență și este imposibilă convocarea Parlamentului sau nu este timp pentru convocarea acestuia.

Un decret emis de Președintele Republicii intră în vigoare în a douăzecea zi de după publicarea în Monitorul Oficial, cu excepția cazului în care în decret se prevede o altă dată de intrare în vigoare.

După convocarea Parlamentului, Președintele Republicii prezintă decretul în fața Parlamentului, care votează fără întârziere o lege de aprobare sau de abrogare a acestora. În conformitate cu articolul 110 din Constituție, Președintele Republicii nu poate utiliza un decret pentru a adopta, a modifica sau a abroga Constituția, actele normative menționate la articolul 104 din Constituție, actele normative prin care se stabilește nivelul impozitelor naționale sau bugetul de stat.

Ierarhizarea instrumentelor juridice

Ierarhia instrumentelor juridice este următoarea: Constituția, dreptul Uniunii Europene, tratatele internaționale, legile și regulamentele, ordinele Guvernului Republicii și ordinele miniștrilor. Pe lângă legile fundamentale, există de asemenea acte individuale emise în temeiul unei legi, care au forță juridică mai mică decât legile și regulamentele. Instrumentele juridice de la fiecare nivel trebuie să fie în conformitate cu cele de la nivelul superior acestora.

Cadru instituțional

Instituții competente de adoptarea normelor juridice

Organizarea instituțională a Estoniei respectă principiul separării și al echilibrului puterilor în stat (articolul 4 din Constituție).

Puterea legislativă este deținută de Parlament (*Riigikogu*). În conformitate cu articolul 103 din Constituție, parlamentarii, grupurile parlamentare, comisiile Parlamentului, guvernul și Președintele Republicii au drept de inițiativă legislativă. Cu toate acestea, președintele poate iniția numai propuneri de modificare a Constituției. Parlamentul discută propunerile legislative și are dreptul de a le adopta sub formă de lege sau de a le respinge.

Pe baza unei decizii luate de majoritatea absolută a membrilor săi, Parlamentul are dreptul de a înainta Guvernului Republicii proiectele de lege pe care dorește să le inițieze.

Parlamentul are dreptul de a iniția un referendum privind un proiect de lege sau o problemă de importanță națională. Rezultatul referendumului este decis prin votul majoritar al celor care se prezintă la vot. Legile adoptate prin referendum sunt promulgate fără întârziere de Președintele Republicii. Deciziile luate prin referendum sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice. În cazul în care un proiect de lege supus unui referendum nu întrunește majoritatea voturilor exprimate, Președintele Republicii cere organizarea de alegeri parlamentare anticipate. Problemele privind bugetul, impozitele, obligațiile financiare ale statului, ratificarea sau denunțarea acordurilor internaționale, declararea sau ridicarea stării de urgență și apărarea națională nu pot fi supuse unui referendum.

Puterea executivă este exercitată de guvern. În majoritatea cazurilor guvernul prezintă Parlamentului un proiect de lege. Proiectul este trimis guvernului de către miniștri, după o consultare prealabilă a tuturor miniștrilor din cabinet.

Cancelarul Justiției și Auditorul General participă la ședințele guvernului și au dreptul de a lua cuvântul. Propunerile formulate de aceștia nu au caracter obligatoriu pentru guvern, însă recomandările și sugestiile lor sunt adesea luate în considerare. Dacă Auditorul General și Cancelarul Justiției consideră că este necesar, pot să-și înainteze sugestiile direct comisiei parlamentare corespunzătoare care se ocupă de proiectul legislativ în cauză. În conformitate cu articolul 139 din Constituție, Cancelarul Justiției analizează toate propunerile care i-au fost înaintate cu privire la amendamentele legislative, adoptarea de noi legi și activitatea organismelor guvernamentale și, dacă este cazul, înaintează un raport Parlamentului. În cazul în care Cancelarul Justiției constată că un act juridic adoptat de către puterea legislativă, puterea executivă sau o autoritate locală contravine dispozițiilor Constituției sau ale unei legi, acesta înaintează organismului care a adoptat actul respectiv o propunere de punere în conformitate cu dispozițiile Constituției sau ale legii, în termen de 20 de zile. Dacă actul nu este pus în conformitate cu dispozițiile Constituției sau ale legii în acest termen, Cancelarul Justiției propune Curții Supreme să îl declare nul (articolul 142 din Constituție).

Președintele Republicii promulgă legile adoptate de Parlament sau poate refuza acest lucru. În acest ultim caz, Președintele retrimite legea, împreună cu o rezoluție motivată, înapoi la Parlament pentru o nouă dezbatere și o nouă decizie.

Ministerul Justiției publică legile adoptate în Monitorul Oficial, după promulgarea acestora de Președintele Republicii.

Procesul legislativ

Procesul legislativ în cadrul Parlamentului estonian cuprinde următoarele etape:

inițiativa legislativă;

dezbaterile proiectului de lege;

adoptarea actului normativ.

Inițiativa

În conformitate cu articolul 103 din Constituție, Guvernul Republicii, parlamentarii, grupurile parlamentare, comisiile parlamentare și Președintele Republicii au dreptul de inițiativă legislativă. Cu toate acestea, Președintele poate iniția numai propuneri de modificare a Constituției. Propunerile legislative trebuie să îndeplinească normele tehnice adoptate de Consiliul Parlamentului și normele legislative și tehnice adoptate de Guvernul Republicii. Consiliul Parlamentului trimite propunerile legislative către comisiile parlamentare permanente responsabile de proiect.

Dezbaterile proiectelor de lege

Proiectele de lege sunt pregătite pentru sesiunea plenară a Parlamentului de o comisie parlamentară permanentă (Comisia pentru afaceri juridice, Comisia constituțională, Comisia pentru afaceri economice etc.). La propunerea președintelui comisiei responsabile, proiectul de lege este adăugat pe ordinea de zi a sesiunii plenare a Parlamentului.

În conformitate cu Legea privind regulamentul interne și normele de procedură ale Parlamentului, prima lectură a proiectului de lege trebuie să aibă loc în termen de șapte săptămâni de lucru plenare ale Parlamentului de la acceptarea acestuia. Proiectele de lege sunt dezbătute în ședința plenară a Parlamentului pe baza a trei lecturi; în prima lectură, se dezbate principiile generale care stau la baza proiectului de lege. Dacă nu există propuneri de respingere a proiectului de lege din partea comisiei responsabile sau a unui grup parlamentar pe parcursul discuțiilor, prima lectură se încheie fără vot. După prima lectură, membrii Parlamentului, comisiile și grupurile parlamentare au la dispoziție 10 zile lucrătoare pentru a introduce amendamente. La propunerea comisiei responsabile, Președintele Parlamentului poate stabili un alt termen pentru depunerea amendamentelor.

Comisia responsabilă analizează toate amendamentele propuse și decide dacă va ține sau nu seama de ele la elaborarea noului text al proiectului de lege. Aceasta elaborează o nouă versiune a proiectului de lege pentru a doua lectură, incluzând toate amendamentele acceptate și eventualele amendamente pe care le aduce comisia însăși. Comisia responsabilă întocmește o expunere de motive pentru cea de-a doua lectură, care include informații legate de prelucrarea proiectului de lege, cum ar fi motivele pentru acceptarea sau respingerea amendamentelor propuse și opinia persoanei care a inițiat sau a înaintat proiectul de lege, a experților implicați în proces sau a altor persoane.

Propunerea legislativă este pusă pe ordinea de zi pentru cea de-a doua lectură la propunerea comisiei responsabile. La sugestia Consiliului Parlamentului, a comisiei responsabile sau a persoanei care a inițiat proiectul de lege, Parlamentul suspendă cea de-a doua lectură a proiectului de lege fără vot. Dacă un

grup parlamentar propune suspendarea lecturii, această propunere este supusă la vot. În cazul în care cea de-a doua lectură a proiectului de lege este suspendată, se pot depune încă amendamente. În cazul în care aceasta nu este suspendată, este considerată încheiată și proiectul de lege este trimis pentru a treia lectură.

Un proiect de decizie al Parlamentului poate fi supus la vot după încheierea celei de-a doua lecturi.

Comisia responsabilă elaborează textul final al proiectului de lege pentru cea de-a treia lectură, aducând îmbunătățiri lingvistice și tehnice după încheierea celei de-a doua lecturi. Comisia responsabilă poate întocmi o expunere de motive pentru cea de-a treia lectură, cuprinzând o prezentare generală a modificărilor aduse după încheierea celei de-a doua lectură. La a treia lectură a proiectului de lege, se deschid dezbaterile, în cadrul cărora iau cuvântul reprezentanții ai diverselor grupuri parlamentare. În cea de-a treia lectură, proiectul de lege este supus la votul final.

Adoptarea

Legile și hotărârile Parlamentului sunt adoptate prin vot public în forul legislativ. Proiectele de lege sunt supuse votului final în cadrul celei de-a treia lecturi. Numărul de parlamentari care trebuie să voteze în favoarea adoptării unei legi este stabilit în articolele 73 și 104 din Constituție, în funcție de tipul de act normativ în cauză:

pentru legile constituționale, mai precis legile pentru adoptarea cărora este necesară majoritatea absolută a membrilor Parlamentului, (majoritatea simplă a celor 101 membri ai Parlamentului trebuie să voteze în favoarea adoptării legii);

pentru legile care necesită o majoritate simplă, majoritatea membrilor prezenți ai Parlamentului trebuie să voteze în favoarea adoptării.

Următoarele tipuri de acte normative trebuie să îndeplinească cerința majorității absolute a parlamentarilor pentru adoptare sau modificare:

legea privind cetățenia;

legea privind alegerile parlamentare;

legea privind alegerea Președintelui Republicii;

legea privind alegerile consiliilor locale;

legea privind organizarea referendumurilor;

legea privind regulamentul intern și normele de procedură aplicate de Parlament;

legea privind remunerația Președintelui Republicii și a membrilor Parlamentului;

legea privind Guvernul Republicii;

legea privind inițierea unei acțiuni în justiție împotriva Președintelui Republicii și a membrilor Parlamentului;

legea privind autonomia culturală a minorităților naționale;

legea privind bugetul național;

legea privind Banca națională a Estoniei;

legea privind Curtea de Conturi;

legea privind organizarea instanțelor și normele procedurale;

actele normative referitoare la împrumuturile externe și interne, precum și obligațiile patrimoniale ale statului;

legea privind starea de urgență;

legea privind apărarea națională în timp de pace și în timp de război.

După adoptarea unei legi sau a unei hotărâri de către Parlament, acestea sunt semnate de către președintele Parlamentului sau, în absența acestuia, de către vicepreședintele care a condus ședința, în termen de maxim cinci zile lucrătoare de la adoptarea lor.

Promulgare

După adoptarea și semnarea unei legi, aceasta este trimisă Președintelui Republicii spre promulgare. Președintele Republicii poate să refuze promulgarea unei legi adoptate de Parlament și, în termen de 14 zile de la primirea acesteia, să retrimite Parlamentului legea în cauză, împreună cu o rezoluție motivată, pentru o nouă dezbatere și decizie. Dacă un act care a fost returnat de către Președintele Republicii este adoptat din nou de Parlament într-o formă nemodificată, Președintele Republicii fie promulgă actul normativ respectiv, fie propune Curții Supreme să îl declare neconstituțional. În cazul în care Curtea Supremă declară că actul respectă prevederile constituționale, Președintele Republicii este obligat să îl promulge.

Legea intră în vigoare după zece zile de la publicarea sa în Monitorul Oficial, cu excepția cazului în care legea respectivă prevede o altă dată de intrare în vigoare.

Publicarea instrumentelor juridice

Cele mai importante instrumente juridice și acorduri internaționale sunt publicate în Monitorul Oficial. Legile și regulamentele capătă forță juridică numai după publicarea lor în Monitorul Oficial.

Monitorul Oficial (*Riigi Teataja*) este publicația oficială a Estoniei, în versiune electronică și reprezintă baza de date centrală a instrumentelor legale.

Începând cu data de 1 iunie 2010, *Riigi Teataja* se publică doar în versiune electronică.

De la 1 ianuarie 2011, Ministerul Justiției este responsabil de publicarea actelor normative în Monitorul Oficial.

Scurtă descriere a conținutului

Legile, regulamentele, acordurile internaționale, deciziile parlamentare și ordinele guvernamentale sunt publicate în Monitorul Oficial, pe lângă alte informații importante (de exemplu, traducerea, acte juridice și informații procedurale privind proiectele legislative) care pot fi puse la dispoziția publicului pe aceeași platformă.

Majoritatea instrumentelor adoptate începând cu anul 1990 sunt disponibile în Monitorul Oficial.

Începând cu 1 iunie 2002, au fost publicate în Monitorul Oficial versiunile oficiale consolidate ale legilor, decretelor Președintelui Republicii, regulamentelor și ordinelor guvernamentale, ale ordinelor ministeriale, ale Președintelui Băncii Naționale a Estoniei și ale Comitetului Național Electoral. Versiunile consolidate ale deciziilor Parlamentului au fost publicate începând cu 1 iunie 2010, iar versiunile consolidate ale regulamentelor autorităților locale de la sfârșitul anului 2011.

De fiecare dată când aceste instrumente juridice sunt modificate, se elaborează o versiune consolidată care include modificările, care se publică odată cu actul de modificare și include informații privind data intrării în vigoare. Versiunile consolidate sunt oficiale și pot fi invocate pentru a aplica legislația, având valoare juridică.

Toate actelor juridice publicate primesc o ștampilă digitală în momentul publicării; această ștampilă poate fi verificată de orice persoană, garantându-se astfel că actul nu a suferit modificări după publicare. Toate actele publicate conservă ora la care au fost consultate, astfel putându-se detecta cazurile de modificare neautorizată.

Pot fi consultate textele consolidate care sunt/au fost în vigoare la o anumită dată. De asemenea, puteți accesa posibilele variante viitoare ale actelor legislative, dacă există propuneri în acest sens. Fiecare text consolidat este legat de versiunile anterioare și viitoare. Acest lucru permite utilizatorilor să „sară” de la o versiune anterioară a textului consolidat la următoarea și viceversa. Aveți posibilitatea să comparați diferențele versiunii consolidate ale aceluiași instrument juridic pentru a vedea ce modificări i-au fost aduse.

Link-urile din cadrul versiunii consolidate vă permit să accesați regulamentele adoptate în temeiul legii respective, iar de la regulamente puteți ajunge la dispozițiile legii în temeiul căreia au fost adoptate regulamentele.

În Monitorul Oficial sunt disponibile și informații procedurale, inclusiv expunerile de motive (link-uri către baza de date consultativă și procedurile parlamentare), link-uri către legislația Uniunii Europene, traduceri și alte informații suplimentare necesare pentru a înțelege instrumentul juridic în cauză. Pe site-ul internet al Monitorului Oficial puteți efectua căutări în jurisprudența instanțelor teritoriale, districtuale și a Curții Supreme de Justiție. Sunt disponibile, de asemenea, informații privind data și locul desfășurării ședințelor de judecată.

Se publică, de asemenea, rezumate și prezentări generale ale hotărârilor Curții Supreme, precum și toate hotărârile pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). Rezumatele au fost sistematizate și puteți efectua căutări în rezumatele hotărârilor Curții Supreme după cuvinte-cheie sau după trimiteri la actele normative. În ceea ce privește hotărârile CEDO, acestea sunt accesibile pornind de la diferitele articole de lege invocate în cadrul acestora. În Monitorul Oficial se publică și diverse articole privind legislația și alte chestiuni de drept, în general.

În 2011 s-a început traducerea în limba engleză a actelor normative, efectuată de traducători autorizați, la inițiativa Ministerului Justiției. La 30 octombrie 2013 s-a lansat [site-ul web în engleză al Monitorului Oficial](#), cu traduceri în engleză ale versiunilor actualizate ale actelor normative. La sfârșitul anului 2014 se va încheia procesul de publicare al tuturor traducerilor legislației estoniene în vigoare (cu excepția actelor de ratificare). Cu toate că traduceri nu au valoare juridică, acestea sunt actualizate, iar modificările actelor legislative sunt traduse înainte de intrarea lor în vigoare. Persoanele care doresc să primească cea mai recentă versiune a unei traduceri legislative pe cale electronică trebuie să se înscrie la serviciul MyRT.

Există, de asemenea, o funcție de căutare pentru proiectele de instrumente legislative care vă permite să căutați diferitele etape procedurale prin care au trecut instrumente adoptate și prin care trec proiectele de lege. Astfel puteți accesa toate informațiile referitoare la procedurile legislative și documentele relevante care au fost elaborate. Se pot obține și informații procedurale privind stadiul procedural al diferitelor acte juridice, folosind serviciul MinuRT, disponibil în estonă.

Folosind MinuRT, oricine are posibilitatea să își creeze propriul portal de utilizator, în care poate adăuga link-uri către acte normative și poate solicita, prin intermediul portalului, să fie informat prin e-mail cu privire la instrumentele juridice noi și la orice informații noi suplimentare.

Este gratuit accesul la baza de date a legislației Estoniei?

Accesul la versiunea electronică a Monitorului Oficial și la toate serviciile de informații juridice este **gratuit** pentru utilizatori.

Se acordă acces gratuit la Monitorul Oficial oricărei persoane interesate în cadrul administrațiilor locale și al bibliotecilor publice (aproximativ 600). Se oferă și asistență pentru căutarea instrumentelor relevante. Utilizatorii au dreptul să listeze cel mult 20 de pagini în mod gratuit.

Istoricul bazei de date legislative a Estoniei

Monitorul Oficial este publicația oficială a Republicii Estonia și a fost publicată prima dată la data de 27 noiembrie 1918. Publicarea a fost suspendată în anul 1940 și a fost reluată în 1990.

Versiunea electronică este disponibilă din 1996 și, începând de la data de 1 iunie 2002, aceasta a dobândit, de asemenea, statut de publicație oficială.

De la data de 1 iunie 2010, Monitorul Oficial există numai în versiune electronică, ca publicație oficială online. De la această dată, nu a mai fost publicat pe hârtie.

În noiembrie 2010 a fost introdus un sistem informatic mai ușor de folosit, care oferă mai multe informații juridice. Acest sistem a fost dezvoltat sub coordonare guvernamentală, utilizându-se finanțare din Fondul European de Dezvoltare Regională.

Rezumate ale hotărârilor Curții Supreme și ale deciziilor CEDO, articole diverse privind domeniul juridic, în general, și informații cu privire la jurisprudența și ședințele de judecată au fost disponibile pe site-ul Monitorului Oficial începând din data de 20 ianuarie 2012.

La sfârșitul anului 2012 s-a introdus și un motor de căutare pentru proiectele de acte normative.

Începând din anul 2013, se publică și versiunile consolidate și actualizate ale tuturor regulamentelor adoptate se autoritățile locale.

Din 24 septembrie 2013, toate actele juridice publicate primesc o viză electronică din partea organismului de publicare și un certificat care conține ora și data de publicare.

Versiunea în limba engleză a Monitorului Oficial s-a lansat la 30 octombrie 2013.

O conexiune cu baza de date europeană N-Lex va fi creată ca parte a procesului de dezvoltare a noului sistem electronic al Monitorului Oficial.

Ultima actualizare: 17/03/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.